

Arrest

nr. 222 807 van 18 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOU, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en een Hindu van Tamil origine te zijn. U bent op X 1996 geboren in X, een dorp gelegen in het Vavuniya district van de Noord-Provincie in Sri Lanka. Tijdens de oorlog smokkelde uw vader goederen voor de LTTE. Wanneer uw vader hartproblemen kreeg in 2006 namen uw twee oudere broers deze activiteiten over. Hierdoor stonden de voertuigen op de naam van uw broer. Uw oudste broer stierf door een granaat tijdens de oorlog. Na de oorlog werden al jullie wagens door de LTTE gestockeerd en wanneer het nieuws zich verspreidde dat die vernietigd zouden worden besloot uw vader die voertuigen naar jullie gronden te verplaatsen.

Zo bracht de CID echter uw broer in verband met de LTTE en ze riepen uw broer op om naar hun bureau te komen. Uw moeder rook onraad en stuurde uw broer naar Frankrijk waar hij tot op heden verblijft. Wanneer de CID op 14 februari 2010 naar uw huis kwam en ze uw broer niet vonden namen ze uw vader mee. U heeft sindsdien niets meer van hem vernomen. U nam hierna samen met uw moeder deel aan een manifestatie bij de UNHCR, maar omdat u hierna bezoek kreeg van de CID stopte u hiermee.

Vervolgens bleef het rustig, u behaalde uw advanced level en startte in 2015 twee kledingswinkels waarvan een in Jaffna en een in Vavuniya. Enkele ex-LTTE leden of leden van de Karuna groep kwamen echter te weten dat u twee winkels bezat en dat u een broer in Frankrijk had en zij begonnen u vanaf april 2015 af te persen. Ze ontvoerden u een eerste keer en vroegen 5 laks. Als u die niet betaalde zouden ze de autoriteiten op de hoogte stellen van de samenwerking van uw broers en vader met de LTTE. Na uw vrijlating regelde u samen met uw moeder 5 laks. De voormalige LTTE-leden bleven u echter lastig vallen en vroegen nu nog meer geld. U zag zich uiteindelijk gedwongen om uw winkel in Jaffna te verkopen omdat ze u er niet met rust lieten. U verhuisde bovendien op 10 september 2016 naar Mullaithivu om te ontsnappen aan uw belagers. In oktober 2017 werd u echter een tweede keer ontvoerd, deze keer van de bushalte. Ze brachten u naar een hutje in de jungle. Op de derde dag verlieten uw ontvoerders de hut. Aangezien u niet vastgebonden was zag u uw kans. U trapte de houten deur in en nam uw gsm en documenten mee die uw ontvoerders in beslag hadden genomen. U liep de jungle uit en kon meteen een bus naar Colombo nemen. Hier verbleef u gedurende twee maanden tot alle documenten in orde waren om Sri Lanka te verlaten.

In januari 2018 reisde u op legale wijze van Colombo naar Singapore waar u een maand verbleef. U reisde vervolgens naar Mali waar u opgesloten werd in een kamer tot december 2018. Vervolgens reisde u naar een onbekend Afrikaans land waar u twee dagen verbleef en het vliegtuig nam tot België. U reisde met een vals paspoort, maar aangezien de smokkelaar dit document voortdurend bijhield heeft u geen idee van welk land dit was.

Op 9 december 2018 kwam u aan in België waar u meteen werd aangehouden vanwege uw intrede in het land zonder identiteitsdocumenten. U gaf meteen aan dat u een verzoek om internationale bescherming wou indienen en deed dit dezelfde dag. U werd vervolgens overgebracht naar het transitcentrum Cariocole waar u tot op heden verblijft.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de kopieën neer van de volgende documenten: uw identiteitskaart, geboorteakte, familieboekje, de identiteitskaart van uw moeder, documenten van de Human Eurostation, Rights Commission, een oproepingsbrief van de politie, een brief van L.I., een huurcontract en documenten van uw broer in Frankrijk.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovendien moet, na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient er door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de

zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (CGVS p.2).

Zo trachtte u uw **Facebook-profiel** te verbergen voor het CGVS. Wanneer u gevraagd werd of u een Facebookprofiel had ontkende u dit immers ten stelligste (CGVS p.8). Pas wanneer u geconfronteerd werd met uw profielfoto op Facebook erkende u alsnog dat u wel gebruik maakte van Facebook (CGVS p.8-9). Dat u moedwillig dergelijk relevante informatie tracht achter te houden voor de Belgische asielinstanties ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds in ernstige mate.

Bovendien konden uw verklaringen betreffende uw **reisweg** allerm minst overtuigen. U beweerde namelijk dat u in januari 2018 Sri Lanka verliet en op 8 december 2018 in België aankam (CGVS p.3, 4). Hoewel er geen twijfel bestaat over de datum van uw aankomst in België, kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde reistijd van bijna een jaar. Uw verklaringen hieromtrent waren immers danig vaag en onwaarschijnlijk dat ze niet konden overtuigen. Zo kon u vooreerst geen concrete datum geven van het moment waarop u Colombo verliet (CGVS p.4). U stelde slechts dat dit vertrek ergens in januari 2018 plaatsvond (CGVS p.4).

Dat u niet in staat bent om uw vertrek uit uw land van herkomst concreter in de tijd te plaatsen dan het opgeven van een maand en een jaartal doet dan ook ten stelligste vermoeden dat u op een ander ogenblik Sri Lanka verliet dan u wenst te laten uitschijnen. Ook over uw reis zelf bleef u uitermate vaag. Zo beweerde u dat u van februari tot december in Mali verbleef zonder dat u de woonst verliet (CGVS p.4). U gevraagd naar hoe u die tijd spendeerde kwam u niet verder dan de verklaring dat u at en sliep (CGVS p.4-5). Van iemand die gedurende elf maanden een onzeker bestaan leefde in gevangenschap kan nochtans verwacht worden dat die op min of meer doorleefde wijze over deze periode kan vertellen, in casu quod non. Bovendien kon u niet vertellen naar welk land u reisde nadat u Mali verliet (CGVS p.4-5). Het zou een Afrikaans land betreffen, maar u slaagt er niet in aan te geven om welk land dit precies gaat (CGVS p.5). U zou hier nochtans twee dagen verbleven hebben en er het vliegtuig naar België genomen hebben (CGVS p.5). Enige notie van het land waar u toen verbleef kan dus wel van u verwacht worden. Ook uw verklaringen betreffende uw vlucht van het onbekende Afrikaanse land naar België konden niet overtuigen. U beweert namelijk dat u met een vals paspoort reisde, maar dat u geen idee heeft wat er in dit paspoort stond (CGVS p.5). U zou enkel gezien hebben dat de hoes van het paspoort zwart was en voor het overige moest u gewoon de smokkelaar volgen (CGVS p.5). Deze man begeleide u naar het vliegtuig en zei dat hij u bij de landing in België zou ontmoeten, maar bij aankomst in Brussel bleek hij verdwenen te zijn (CGVS p.5). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat u in staat bent te vliegen naar een Europees land zonder dat u op zijn minst op de hoogte bent van de nationaliteit van het paspoort en de naam die u erin heeft gekregen. Bovendien is zeer onwaarschijnlijk dat uw smokkelaar u zou begeleiden tot in het vliegtuig, zoals u verklaart, om dan volledig te verdwijnen (CGVS p.5). Eens op het vliegtuig is het immers niet zo eenvoudig om op onopvallende wijze dit toestel te verlaten. Bovendien zou dit betekenen dat de smokkelaar ook een vliegticket zou moeten kopen zonder het te gebruiken, hetgeen toch vreemd is. U legt bovendien geen enkel document voor dat uw reisweg alsnog kan aantonen. U legt immers noch een vliegticket, noch een paspoort, noch enig bewijs van uw verblijf in de verschillende Afrikaanse landen voor. Gezien uw zeer gebrekkige kennis over uw reisweg en gebrek aan bewijsmateriaal kan dan ook worden aangenomen dat u op een andere manier gereisd bent dan u wenst te laten uitschijnen. Deze vaststelling wordt overigens bevestigd door uw Facebook-profiel? U was immers gedurende het hele jaar 2018, de periode waarin u zogenaamd op reis was naar Europa, zeer actief was op Facebook. U plaatste immers verschillende foto's waarop u zelf zichtbaar was in Sri Lanka of waarmee u reclame maakte voor uw winkel op Facebook (zie documenten toegevoegd aan administratief dossier). Geen enkele van deze foto's lieten uitschijnen dat u Sri Lanka reeds had verlaten, laat staan dat u opgesloten leefde in Mali. Geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde u dat de jongens die in uw winkel werkten ook toegang hadden tot uw Facebook-profiel en dat zij deze foto's plaatsten (CGVS p.9). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat uw voormalige werknemers gedurende een jaar lang voortdurend foto's van u, want op alle foto's bent u te zien, zouden plaatsen op Facebook zonder echte reden. Wanneer u een tweede keer geconfronteerd werd met deze vaststellingen, verklaarde u dat het misschien omwille van een verjaardag was (CGVS p.10). Deze stelling kan echter onmogelijk verklaren waarom uw Facebook-profiel gedurende een heel jaar zeer actief gebruikt werd. Gezien uw gebrekkige kennis over uw eigen reisweg, uw gebrek aan documenten en het grote contrast tussen uw verklaringen en uw activiteiten op Facebook kan dan ook gesteld worden dat u niet gereisd bent naar België op de wijze dat u wenst te laten uitschijnen en dat u het land veel later heeft verlaten dan januari 2018. U werd met deze vaststelling geconfronteerd, u kreeg vervolgens de tijd om hier over na te denken en de materie met uw advocaat te bespreken, maar u bleef vasthouden aan uw eerdere verklaringen (CGVS p.10). Hier dient aan worden toegevoegd dat aangezien uw reisweg niet geloofwaardig is, u ook geen overtuigende verklaring heeft kunnen geven voor het ontbreken van uw originele paspoort (CGVS p.3). Uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw reisweg ondermijnen dan ook wederom de door u ingeroepen vrees.

Voorts kan er wegens tal van vaag- en onwaarschijnlijkheden geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde **samenwerking van uw vader en broers met de LTTE**. Zo verklaarde u meteen dat het beroep van uw vader chauffeur voor de LTTE was zonder melding te maken van enige andere professionele activiteit (CGVS p.5). Het is echter wel zeer vreemd dat uw vader jarenlang zou smokkelen voor de LTTE zonder dat hij hiervoor een dekmantel zou optrekken. Bovendien is het gedrag dat uw vader stelde na de oorlog onaannemelijk. U stelde namelijk dat de voertuigen waarvan hij gebruik maakte tijdens de oorlog gestockeerd werden in een LTTE-kamp. Wanneer na de oorlog het nieuws verspreidde dat dit kamp en dus ook de voertuigen vernietigd gingen worden besloot uw vader deze auto's terug naar zijn huis te brengen om ze van hun ondergang te redden (CGVS p.11). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat uw vader, in de zeer volatiele naoorlogse periode voertuigen zou verplaatsen van een voormalig LTTE-kamp naar zijn eigen huis.

Hij nam hiermee immers een enorm risico om in verband gebracht te worden met de LTTE hetgeen een zeer negatieve impact zou kunnen hebben op hem en zijn familie. Geconfronteerd met deze absurde verklaring, raakte u niet verder dan de stelling dat u niet weet wat uw vader dacht (CGVS p.11).

U heeft bovendien niet aannemelijk kunnen maken dat uw familie ook daadwerkelijk vervolgd werd door de CID. U beweerde namelijk dat uw oudste broer, die ook betrokken was bij de vermeende smokkelactiviteiten, tijdens de oorlog overleed door een granaatscherf en hierdoor niet vervolgd kon worden omwille van zijn verleden (CGVS p.8). De informatie gevonden op Facebook lijkt deze uitspraak echter tegen te spreken. Op Facebook plaatste immers een zekere Jen. die, zoals u later bevestigde, uw zus blijkt te zijn, een foto van haarzelf en drie jongens (zie documenten toegevoegd aan administratief dossier). Bij deze foto wordt uw naam vermeld, net als de namen S.Jj., J.J. en Sa.Jj. Wanneer u gevraagd werd wie er juist te zien was op deze foto verklaarde u dat het uw zus, twee broers en neef betrof (CGVS p.9). U bevestigde hierbij dat uw neef die op de foto staat gekend is onder de naam Sa.Jj en uw tweede oudste broer als J.J. (CGVS p.9). Zo werden dus uw ene broer, neef en zus geïdentificeerd op de foto. Enkel uw oudste broer blijft dus nog over en die werd getagd met de naam S.Jj.. Deze man beweert op Facebook dat hij in 2004 zijn hogere studies aanving, hetgeen zijn geboortjaar ergens rond 1986 plaatst. Uw oudste, en naar verluid overleden broer, heet volgens u Je. en is geboren op 22 maart 1985 (CGVS p.8). Al deze elementen wijzen er dus op dat het Facebook-profiel van S.Jj. in feite het profiel van uw oudste broer betreft en dat hij duidelijk nog in leven is. Geconfronteerd met deze verklaringen beweerde u echter dat S.Jj de naam van uw neef is die altijd bij u woonde terwijl de naam van uw broer Je. is (CGVS p.9). Deze verklaring kan echter niet overtuigen. Het zou immers een te groot toeval zijn dat de persoon op een foto die u identificeert als uw oudste broer, getagd wordt door uw zus met de naam van uw neef. Een naam die bovendien nog eens haast identiek is aan de naam van uw eigen broer. Ondanks meerdere confrontaties met deze vaststelling slaagde u er niet in om hier een overtuigende verklaring voor te bieden (CGVS p.9). Gezien de bevindingen op Facebook is er bijgevolg genoeg reden om aan te nemen dat uw broer nooit om het leven kwam tijdens de oorlog. U legt bovendien ook geen enkel bewijs voor van het overlijden van deze broer. Het CGVS heeft dus wederom ernstige vermoedens dat u essentiële gegevens tracht achter te houden van de Belgische asielinstanties hetgeen het onmogelijk maakt uw verzoek om internationale bescherming naar behoren te beoordelen. Als uw broer immers nog in leven is en een vrij bestaan kan lijden in Sri Lanka staat wijst dit er op dat de samenwerking tussen uw broers en de LTTE nooit plaatsvond, laat staan dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte waren.

Wat er ook van zij, de geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt nog verder ondermijnd gezien uw vreemde verklaringen betreffende de vervolging van uw vader en uw tweede oudste broer J.. Het lijkt namelijk weinig waarschijnlijk dat de CID iemand die ze verdenken van uitgebreide samenwerking met de LTTE per brief zou oproepen om naar hun kantoor te komen. Zo gaven ze uw broer immers een vrijgeleide om uit hun handen te ontsnappen. De oproepingsbrief van de politie gericht aan uw broer kan uw verklaringen bovendien onmogelijk ondersteunen. Het betreft immers slechts een kopie die heel eenvoudig onderhevig kan zijn aan het nodige knipen plakwerk. Gezien de wijdverbreide corruptie in Sri Lanka is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten overigens zeer relatief. Van de oproepingsbrieven van de politie zijn er bovendien verschillende lege exemplaren in omloop die naar wens kunnen ingevuld worden en dus ook eenvoudig te vervalsen zijn. Hierbij is het overigens vreemd dat het document geen naam bevat van de politieagent van dienst die het document overhandigde aan uw familie. Bovendien bevat het document tot drie maal toe de datum, een keer met de hand geschreven en twee keer met een stempel. Deze overvloed aan dateringen bevestigt dan ook het vermoeden dat het geen oprecht document betreft.

Aangezien de samenwerking met de LTTE door uw broers en vader reeds ongeloofwaardig bevonden werd, net als de oproeping van uw broer door de CID, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de beweerde ontvoering van uw vader door de CID. U slaagt er hierbij bovendien wederom niet in om deze verklaring op geloofwaardige wijze te staven. De documenten die u voorlegt van de Human Rights Commission geven immers hoogstens een weergave van de verklaringen van uw moeder die op geen enkel wijze werden onderzocht of bevestigd als bewezen. Ook betreffende uw deelname aan een manifestatie en het daaropvolgende bezoek van de CID beperkt u zich tot naakte beweringen (CGVS p.12).

Verder kan er worden vastgesteld dat u gedurende verschillende jaren een probleemloos bestaan leed in Sri Lanka. Zo was u in staat om uw diploma te behalen en met de financiële steun van uw ouders twee winkels op te richten (CGVS p.7).

U gaf eveneens zelf aan geen problemen gekend heeft omwille van de vermeende samenwerking tussen uw familie en de LTTE tot de afpersing begon in 2015 (CGVS p.12). Het enige probleem dat u toen kende was het bezoek van de CID na uw deelname aan een manifestatie, maar deze kan onmogelijk als voldoende zwaarwichtig beschouwd worden om te spreken van een gegronde vrees zoals gesteld in de vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de criteria van de subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien heeft u deze verklaring op geen enkele wijze weten te staven.

*Verder kan er ook aan uw vermeende **vervolging door de voormalige LTTE-leden of leden van de Karuna groep** geen geloof gehecht worden. Zo slaagt u er vooreerst niet in om op coherente wijze uw belagers te identificeren. Zo sprak u eerst over een ontvoering door ex-LTTE-leden en vervolgens over de Karuna groep (CGVS p.7-8). De Karuna groep en de LTTE zijn echter twee volledig verschillende bewegingen die weliswaar ooit samenwerkten, maar heden een verschillend pad bewandelen. Bovendien hanteerde u tijdens uw interview ook de term CID om uw belagers te omschrijven (CGVS p.6). De CID is echter nog een volledig andere organisatie. Dat u niet in staat bent uw belagers op coherente wijze te beschrijven ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook volledig.*

Ook uw verklaringen betreffende de opzet van de afpersingen houden geen steek. U beweerde immers dat de afpersers dreigden het verleden van uw vader en broers uit de doeken te doen als u niet betaalde (CGVS p.7). U had op dat moment echter geen enkele reden om u bedreigd te voelen door deze stelling. Immers, uw broer was overleden, uw andere broer leefde reeds in Frankrijk en uw vader was al lang vermist. U moest hen met andere woorden niet meer beschermen. Bovendien was de CID volgens uw eerdere verklaringen reeds op de hoogte van de vermeende collaboratie van uw familie en de CID (CGVS p.8). Geconfronteerd met deze vaststelling stelde u dat dit was hoe ze het vroegen (CGVS p.12). U bleek hierbij zo dus niet in staat uw absurde verklaringen te verduidelijken. Bovendien is het zeer vreemd dat u nadien nog gedurende twee jaar voortdurend bedreigd werd en u toch in Sri Lanka bleef (CGVS p.14). Uw lange wachttijd voor uw vertrek ondermijnt dan ook de door u aangehaalde vrees in ernstige mate. Na confrontatie slaagde u er niet in om enige verklaring te bieden voor dit laattijdig vertrek (CGVS p.14).

Ook uw verklaring dat u uw winkel in Jaffna heeft moeten sluiten en die van Vavuniya heeft moeten verhuren omwille van de bedreigingen kan niet overtuigen (CGVS p.7-8). Hierbij is het vooreerst vreemd dat u de beslissing maakte om een winkel te sluiten omwille van de bedreigingen, maar dat u de ander winkel in Vavuniya gewoon verder bleef uitbaten. Geconfronteerd met deze eigenaardigheid verklaarde u dat uw belagers enkel naar Vavuniya kwamen wanneer u daar aanwezig was (CGVS p.14). Hierbij is het niet alleen weinig waarschijnlijk dat uw belagers altijd perfect op de hoogte waren van de momenten waarop u deze winkel betrad, maar ook dat zou voldoende redenen moeten gegeven hebben om ook deze winkel te sluiten. U legt bovendien enkel bewijs neer van de verhuur van uw winkel in Vavuniya en niets over de sluiting van uw winkel in Jaffna. Wat betreft het huurcontract dat u voorlegt dient overigens gesteld te worden dat dit document op geen enkele wijze bewijst dat u deze winkel diende te verhuren omwille van de door u gestelde problemen. Bovendien is de bewijswaarde van dit document bijzonder relatief aangezien het op eenvoudige wijze zelf gefabriceerd kan worden. Voorts kan er op basis van verschillende foto's op uw Facebook-profiel ook ernstig getwijfeld worden aan de oprechtheid van uw verklaring betreffende de verhuur van uw winkel in Vavuniya. Zo plaatste u onder meer in december 2017, januari, februari en maart 2018 verschillende foto's op Facebook waarop u te zien bent in uw winkel in Vavuniya (zie documenten toegevoegd aan administratief dossier). Geconfronteerd met deze foto's beweerde u dat deze foto's door uw voormalige werknemers geplaatst werden, maar zoals eerder gesteld kan aan deze verklaring geen geloof gehecht worden (CGVS p.9-10).

Ten slotte kunnen uw verklaringen betreffende uw laatste ontvoering eveneens allerm minst overtuigen. Zo zijn uw verklaringen betreffende het verloop van deze ontvoering volledig in strijd met de verklaringen die aflegde bij DVZ. U verklaarde destijds immers dat u vanuit uw eigen huis ontvoerd werd en nadien terugkeerde naar dit huis (zie verklaringen DVZ). Bij het interview door het CGVS verklaarde u dan weer dat u ontvoerd werd vanaf de bushalte en nadien meteen naar Colombo doorreisde (CGVS p.14). Deze aanzienlijke tegenstrijdigheden verweet u aan de tolk (CGVS p.14). U werd echter bij aanvang gevraagd naar enige problemen bij het interview bij DVZ en maakte geen enkele melding van enig probleem bij dit interview (CGVS p.3). U lijkt zich er dan ook eerder makkelijk vanaf te maken. Bovendien zijn uw verklaringen betreffende uw ontsnapping volstrekt ongeloofwaardig. Zo beweerde u dat uw ontvoerders u achterlieten in een hut terwijl u niet vastgebonden was en dat al uw bezittingen er gewoon lagen (CGVS p.8, 13). De ontvoerders hadden met andere woorden bijna de deur opengezet voor uw ontsnapping, hetgeen reeds zeer onwaarschijnlijk is.

Bovendien had u niet alleen het geluk dat uw bezittingen zomaar voor het grijpen lagen, maar u kon op geen tijd naar een weg lopen waar meteen een bus aankwam die rechtstreeks naar Colombo reed (CGVS p.13). Op 45 minuten was u dus ontsnapt van uw gevangenschap en zat u op de bus richting Colombo (CGVS p.13). Het verloop van uw ontsnapping tart dan ook alle verbeelding. Bovendien is het zeer opvallend dat u bij aanvang van het interview geen melding maakte van enig verblijf in Colombo. U verklaarde immers dat u nooit elders verbleef dan uw huizen< in Katkuli en Mulaithivu, zelfs niet voor een paar nachten (CGVS p.3-4). Dat u aan het einde van het interview dan plotseling verklaart gedurende twee maanden in Colombo te hebben geleefd is dan ook volstrekt ongeloofwaardig. Ook voor deze tegenstrijdigheid wist u geen verklaring te geven (CGVS p.13).

Bovenstaande bevindingen in acht genomen dient het CGVS te concluderen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De **documenten** die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de bovenstaande appreciatie. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw moeder, uw geboorte akte en uw familieboekje betreffen immers enkel informatie betreffende uw herkomst uit Sri Lanka, hetgeen niet betwijfeld wordt. De documenten van uw broer in Frankrijk bewijzen zijn verblijf aldaar, maar ook deze stelling wordt niet in vraag getrokken. De documenten van de Human Rights Commission, de oproepingsbrief van de politie en het huurcontract werden reeds uitgebreid besproken. Wat betreft de brief van L.I. dient gesteld te worden dat deze uw verklaringen op geen enkele wijze kan onderbouwen gezien het sterk gesolliciteerde karakter ervan. Deze brief geeft immers enkel een weergave van uw verklaringen zonder dat deze op eender welke wijze worden aangetoond of onderbouwd.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Hier dient aan worden toegevoegd dat er geen geloof gehecht kan worden aan de samenwerking tussen uw broers, vader en de LTTE en u stelde eveneens dat u verder geen andere familieleden heeft met banden met de LTTE (CGVS p.7).

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 februari 2019 in een eerste middel een schending aan van artikel 3 het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), procedureel luik.

Hij geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en verwijst naar rechtspraak van het EHRM: het arrest "*M.S.S. t. België en Griekenland*", het arrest "*J.K. t. Zweden*" en "*X t. Zwitserland*".

Waar verweerder in de bestreden beslissing beweert dat het Facebookprofiel van S.J. overeenstemt met de identiteit van de (overleden) broer van verzoeker, stelt verzoeker dat hij duidelijk heeft aangegeven dat zijn overleden broer Je. heette. Verzoeker meent dat de vermoedens van verweerder gebaseerd zijn op buikgevoel. Verzoekers raadsheer heeft contact opgenomen met S.J. die bevestigde dat hij de neef is van verzoeker en verzoeker legt tevens de identiteitsdocumenten van S.J. neer. Verzoekers raadsheer nam eveneens contact op met verzoekers zus Jen., die stelde dat haar broer Je. tijdens de oorlog in 2009 was omgekomen, wat overeenstemt met verzoekers verklaringen. Verzoeker wijst op het feit dat de verwerende partij de identiteit van de broer van verzoeker niet rigoureus gecontroleerd heeft. Op basis hiervan kan verwerende partij volgens verzoeker derhalve niet tot de conclusie komen dat de samenwerking tussen zijn broer en de LTTE niet plaatsvond en dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan niet op de hoogte zijn.

Verzoeker wijst verder op de door hem "*Officiële documenten van de Human Rights commission (stuk 6)*" en "*document oproepingsbrief van de politie*".

Verzoeker stelt dat hij in tegenstelling tot hetgeen wordt beweerd door verwerende partij nooit gesteld heeft dat zijn vader enkel werkte voor de LTTE als chauffeur. Hij was taxichauffeur en smokkelde ook als taxichauffeur voor de LTTE. Verzoeker betoogt dat de vraagstelling niet correct geformuleerd werd waardoor verwerende partij niet tot de conclusie kan komen dat de vader van verzoeker niet als taxichauffeur werkte naast zijn activiteit van smokkelaar als taxichauffeur voor de LTTE.

Verzoeker betoogt dat "*verwerende partij zich voor het overige bij de beoordeling van het dossier van verzoeker, zich vastpint op bijkomstigheden, waaronder de reisweg van verzoeker, en zijn job in Sri Lanka*".

In een tweede middel voert verzoeker een "*schending aan van artikel 3 van het EVRM, materieel luik*".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en het toepassingsgebied.

Verzoeker verwijst naar verschillende internationale rapporten met betrekking tot de situatie van Tamils in Sri Lanka: "*HRW - Human Rights Watch: World Report 2019 - Sri Lanka, 17 January 2019*" en "*Swiss Refugee Council, Sri Lanka: dangers liés au renvoi des personnes d'origine tamoule, 16 June 2015*".

Verzoeker stelt dat uit de landeninfo duidelijk blijkt dat verzoeker deel uitmaakt van een kwetsbare groep, met name teruggekeerde Tamils (met vermoedelijke banden met de LTTE), die systematisch aan foltering worden onderworpen.

Verzoeker verwijst de COI van het UK Home Office met betrekking tot de terugkeer van Tamil naar Sri Lanka ("*United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Sri Lanka: Tamil separatism, 28 March 2017, v 4.0.*") en het rapport van de stichting LOS over post-deportatie risico's ("*Stichting LOS, Post-Deportation Risks: A Country Catalogue of Existing Reference, juni 2017*").

Verzoeker verwijst naar het arrest "*X t. Zwitserland*" van het EHRM, wat bevestigt dat een rigoureus onderzoek naar een reëel risico voor terugkerende Tamil naar Sri Lanka noodzakelijk is, gelet op het gegeven dat zij een kwetsbare groep zijn.

Verzoeker stelt dat er in Sri Lanka handig gebruik gemaakt wordt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verwijst naar rapporten dienaangaande ("*Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E.*"; "*Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016.*"; "*Freedom from Torture, TaintedPeace: Torture in Sri Lanka since May 2009, 13 August 2015.*").

Verzoeker betoogt dat hij, gelet op de banden van zijn vader en zijn broers met de LTTE en de manifestatie waaraan verzoeker en zijn familie deelnamen voor de UNHCR, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op een schending van zijn rechten in artikel 3 van het EVRM.

Hij meent dat uit bovenstaande landeninformatie ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat verzoeker bij gedwongen terugkeer een reëel risico heeft op detentie in de gevangenis. Verzoeker stelt dat ook dit aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangnissen te Sri Lanka van uitermate slechte kwaliteit zijn. Hij verwijst dienaangaande naar het rapport "*United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Sri Lanka, 3 March 2017*". Verzoeker wijst erop dat deze problematiek ook door VN-organen naar voren geschoven wordt ("*UN Human Rights Council, Compilation on Sri Lanka - Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 28 August 2017, A/HRC/WG.6/28/LKA/2*", "*UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5*"). Tot slot verwijst verzoeker nog naar "*Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Sri Lanka: COI Compilation, 31 December 2016*".

Hij haalt aan dat verweerder erkent dat betrokkenen bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden, doch na laat de risico's na te gaan betreffende de mogelijkheid van detentie bij inbreuken van desbetreffende wetgeving. Bovendien spreekt zij zich op geen enkel ogenblik uit over de detentieomstandigheden in de gevangnissen in Sri Lanka. Hij voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

In hoofddorde vraagt verzoeker "*de betwiste beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 29/01/2019 te hervormen en aldus verzoeker in hoofddorde de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen.*

In ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming te willen toekennen.

In uiterst geschikte orde vraagt verzoeker een annulatie van de bestreden beslissing met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen."

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende documenten:

"2. Familiefoto gepubliceerd door zus van verzoeker

3. Berichtwisseling d.d. 7.02.2019 tussen raadsheer van verzoeker en S.Jj.

4. Identiteitsdocumenten van S.Jj.

5. Berichtwisseling d.d. 7.02.2019 tussen raadsheer van verzoeker en zus van verzoeker

6. Document UNHCR".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde Sri Lanka te zijn ontvlucht omdat hij werd afgeperst, en tevens tweemaal ontvoerd, door ex-LTTE leden of leden van de Karuna groep. Deze dreigden de autoriteiten op de hoogte te stellen van de samenwerking van verzoekers vader en broers met de LTTE.

2.4.2. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.4.3. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een bevredigende verklaring gegeven te worden.

2.4.4. Met het CGVS kan worden vastgesteld dat verzoeker zijn Facebookprofiel trachtte te verbergen voor de Belgische asielinstanties. Zo ontkende verzoeker een Facebookprofiel te hebben (notities van het persoonlijk onderhoud van 15 januari 2019 (hierna: notities), p. 8). Pas na confrontatie met zijn profielfoto gaf verzoeker toe wel degelijk gebruik te maken van Facebook (notities, p. 9).

2.4.5. Verzoekers reisweg kan niet overtuigen. Zo beweerde verzoeker dat hij Sri Lanka in januari 2018 verliet en op 8 december 2018 in België aankwam (notities, p. 3-4). Hoewel verzoekers datum van aankomst in België niet wordt betwist, maakt hij niet aannemelijk dat hij bijna een jaar over zijn reis zou gedaan hebben. Zo kon verzoeker niet aangeven op wanneer hij Sri Lanka precies verliet (notities, p. 4). Vooral wist hij niet zijn maandenlang verblijf in Mali aannemelijk toe te lichten (notities, p. 4-5). Verzoeker stelde dat hij van februari tot december 2018 in Mali had verbleven zonder dat hij zijn kamer verliet en dat zijn activiteiten er beperkt waren tot eten en slapen (notities, p. 4-5). Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker zijn verblijf (in gevangenschap) van elf maanden in Mali nauwgezet zou kunnen toelichten. Verder is niet geloofwaardig dat verzoeker niet weet naar welk land hij vanuit Mali reisde, temeer nu hij er twee dagen zou verbleven hebben (notities, p. 5).

Voorts kan niet worden aangenomen dat verzoeker, die beweerdelijk met een vals paspoort reisde, geen idee had van de inhoud van dit paspoort en dit paspoort nooit in zijn handen zou gehad hebben (notities, p. 5). Het is immers een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker kon reizen zonder zelfs de naam en nationaliteit te kennen die op het vals paspoort vermeld wordt is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Bovendien legt verzoeker geen enkel document ter staving van zijn reisweg en verblijven in de verschillende Afrikaanse landen neer. Verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn reisweg en gebrek aan enig document ter staving hiervan maken het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker zijn werkelijke reisweg, in het bijzonder het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden. Dit klemt te meer nu verzoeker geen overtuigende verklaring heeft kunnen geven voor het ontbreken van zijn originele paspoort. Zo stelde hij dat de smokkelaar zijn legaal paspoort had afgepakt in Singapore, terwijl verzoeker verklaard had met een vals paspoort naar Singapore te zijn gereisd (notities, p. 4). Verzoekers verklaringen dienen te worden afgezet tegen het licht dat hij een zakenman is en twee winkels bezit in Sri Lanka zodat van hem wel degelijk concrete correcte informatie kan verwacht worden.

2.4.6. De ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden reisweg wordt slechts bevestigd door verzoekers Facebookprofiel – waarvan *supra* reeds vastgesteld werd dat verzoeker dit trachtte te verhullen voor de asielinstanties. Zo was verzoeker gedurende het hele jaar 2018 zeer actief op Facebook en plaatste hij – onder meer op 11 januari 2018, 7 maart 2018, 17 augustus 2018, 17 oktober 2018, 27 oktober 2018, 29 oktober 2018 – verschillende foto's waarop hijzelf zichtbaar was in Sri Lanka en/of waarmee hij reclame maakte voor zijn winkel (zie prints Facebookprofiel verzoeker, toegevoegd aan administratief dossier). Geen enkele van deze foto's lieten uitschijnen dat verzoeker Sri Lanka reeds had verlaten, laat staan dat hij maandenlang opgesloten leefde in een kamertje in Mali. Waar verzoeker verklaarde dat de jongens die in zijn winkel werkten ook toegang hadden tot zijn Facebookprofiel en dat zij deze foto's plaatsten (notities, p. 9), kan niet worden ingezien dat verzoekers voormalige werknemers gedurende een jaar lang voortdurend en zonder aanleiding foto's van verzoeker zouden plaatsen op Facebook. Waar verzoeker vervolgens opperde dat het misschien omwille van een verjaardag was (notities, p. 10), kan deze stelling onmogelijk verklaren waarom verzoekers Facebookprofiel gedurende een heel jaar zeer actief gebruikt werd. Gelet op voorgaande objectieve gegevens maakt verzoeker zijn voorgehouden illegale reis geenszins aannemelijk en kan dan ook niet komen vast te staan dat verzoeker het land pas heeft verlaten in januari 2018. Dergelijke vaststellingen ondergraven een fundamenteel aspect van verzoekers asielrelaas.

2.4.7. Verzoeker verklaarde dat zijn vader voor de LTTE werkte tot hij in 2006 een hartprobleem kreeg en verzoekers twee oudere broers het van hem overnamen (notities, p. 7, p. 8). Verzoeker stelde dat zijn oudste broer Je. is omgekomen in de oorlog, zijn andere broer in 2010 na het krijgen van een oproepingsbrief van de CID naar Frankrijk is gevlucht (notities, p. 6), en zijn vader op 14 februari 2010 is opgepakt door de CID en sindsdien vermist is.

2.4.8. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de voorgehouden samenwerking van verzoekers vader met de LTTE. Zo verklaarde verzoeker dat zijn vader als chauffeur voor de LTTE werkte en dat dat zijn enige job was (notities, p. 5). De Raad kan echter niet inzien dat verzoekers vader jarenlang zou smokkelen voor de LTTE zonder een dekmantel op te trekken. Voorts is het geheel ongeloofwaardig dat verzoekers vader in de zeer volatiele naoorlogse periode voertuigen zou verplaatsen van een voormalig LTTE-kamp naar zijn eigen huis, omdat deze anders zouden vernietigd worden (notities, p. 11). Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat zijn vader dergelijk enorm risico zou lopen om in verband gebracht te worden met de LTTE.

2.4.9. Waar verzoeker betoogt nooit te hebben gesteld dat zijn vader enkel werkte voor de LTTE als chauffeur maar dat hij taxichauffeur was en als taxichauffeur ook smokkelde voor de LTTE, kan de Raad slechts vaststellen dat deze bewering geen steun vindt in verzoekers verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op de zetel van het Commissariaat-generaal, waar hij ondubbelzinnig liet optekenen: "*Wat was het beroep van uw vader?*", "*Hij was een chauffeur voor de LITE, hij smokkelde dingen voor hem*", "*Heeft hij ooit andere jobs gehad?*", "*Dat is de enige job*" (notities, p. 5).

2.4.10. Verder toont verzoeker niet aan dat zijn oudste broer Je. daadwerkelijk is omgekomen tijdens de oorlog (notities, p. 8).

Zo legt verzoeker geen enkel begin van bewijs met betrekking tot diens overlijden neer. Hoe dan ook, indien verzoekers oudste broer daadwerkelijk in 2009 tijdens de oorlog overleden (zie Facebookgesprek verzoekers advocaat met verzoekers zus Jen.), dan wel vermist is (zie Facebookgesprek verzoekers advocaat met verzoekers neef), toont dit zijn band met de LTTE niet aan. Immers, zoals verzoeksters zus zelf aangaf tijdens het gesprek via Facebook, kwamen gedurende het conflict veel mensen – en dus ook burgerslachtoffers – om.

2.4.11. Bovendien zijn verzoekers verklaringen aangaande de vermeende oproeping van zijn broer J.J. in 2010 niet aannemelijk. Zo kan niet worden ingezien dat de CID verzoekers broer, die ze beweerdelijk verdenken van uitgebreide samenwerking met de LTTE, per brief zou oproepen om naar hun kantoor te komen, nu ze verzoekers broer op die manier de kans gaven om te vluchten. De voorgelegde oproepingsbrief van de politie gericht aan verzoekers broer J.J. kan deze vaststellingen niet doen wijzigen. Immers, de brief betreft een fotokopie, welke gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knippen en plakwerk. Bovendien blijkt uit de “*COI Focus Sri Lanka: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten*” van 29 augustus 2017, toegevoegd aan de informatie in het administratief dossier, dat dergelijke documenten in Sri Lanka makkelijk op frauduleuze wijze te verkrijgen zijn. Ze dienen daarom ook met de nodige voorzichtigheid te worden onderzocht en moeten, om enige bewijswaarde te hebben concreet ondersteund worden door geloofwaardige, precieze, en coherente verklaringen, *quod non in casu*. Voorts bevat het document vormelijke gebreken. Zo bevat het document geen naam van de politieagent van dienst die het overhandigde aan verzoekers familie. Bovendien werd op het document tot driemaal toe de datum, een keer met de hand geschreven en twee keer met een stempel aangebracht. Deze overvloed aan dateringen bevestigt het vermoeden dat het geen oprecht document betreft.

2.4.12. Gezien geen geloof gehecht wordt aan de samenwerking door verzoekers broers en vader met de LTTE, noch aan de oproeping van verzoekers broer, is niet geloofwaardig dat de CID bij verzoeker thuis zou komen om zijn broer te zoeken en, gezien deze er niet was, verzoekers vader in de plaats zou meenemen (notities, p. 5). De door verzoeker voorgelegde documenten van de Human Rights Commission betreffen slechts de weergave van de verklaringen van verzoekers moeder en bevestigen de registratie van de klacht, wat telkens eenzijdige verklaringen zijn.

2.4.13. Verzoeker leidde gedurende verschillende jaren een probleemloos bestaan in Sri Lanka. Zo was hij in staat om zijn diploma te behalen en met de financiële steun van zijn ouders twee winkels op te richten (notities, p. 7). Gevraagd of verzoeker voor 2015 ooit problemen had gekend omdat zijn broers voor de LTTE werkten, stelde verzoeker dat hij na de (vermeende) verdwijning van zijn vader had deelgenomen aan manifestaties voor UNHCR, waarop de autoriteiten hem thuis opzochten en bedreigden (notities, p. 12). Dergelijk bezoek van de CID kan onmogelijk als voldoende zwaarwichtig beschouwd worden om te spreken van een gegronde vrees zoals gesteld in de vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de criteria van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker blijft hier bovendien bij blote beweringen. Uit verzoekers verklaringen kan aldus niet blijken dat hij problemen zou hebben gekend omwille van de vermeende samenwerking tussen zijn familie en de LTTE voor de afpersing begon in 2015 (notities, p. 12).

2.4.14. Verder kan aan verzoekers vermeende vervolging door de voormalige LTTE-leden of leden van de Karuna groep geen geloof gehecht worden. Immers, verzoeker slaagt er niet in zijn belagers op coherente wijze te identificeren, nu hij eerst sprak over een ontvoering door ex-LTTE-leden (notities, p. 7), doch vervolgens door de Karuna groep (notities, p. 8) wat (zie de informatie toegevoegd aan het administratief dossier) concurrerende groeperingen zijn en niet gelijkgestemde partijen zoals verzoeker aangeeft. Bovendien stelde verzoeker dat de CID naar hem op zoek waren (notities, p. 6). Dat verzoeker niet in staat is zijn belagers op coherente wijze te beschrijven ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vervolging.

2.4.15. Voort houden ook de bedreigingen van verzoekers afpersers geen steek. Zo stelde verzoeker dat de afpersers dreigden het verleden van zijn vader en broers uit de doeken te doen als verzoeker niet betaalde (notities, p. 7). De Raad ziet niet in hoe dit bedreigend kon zijn gezien verzoekers oudste broer beweerdelijk overleden is, zijn andere broer in Frankrijk woont en verzoekers vader al lang vermist is en verzoeker hen niet in bescherming hoefde te nemen. Bovendien beweerde verzoekers dat de CID reeds op de hoogte was van de vermeende collaboratie van zijn familie met de LTTE (notities, p. 8, p. 12). Ten slotte ondermijnt het gegeven dat verzoeker gedurende twee jaar voortdurend bedreigd werd maar toch in Sri Lanka bleef (notities, p. 14) de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van deze voorgehouden bedreigingen verder.

2.4.16. Ook verzoekers verklaring dat hij zijn winkel in Jaffna heeft moeten sluiten en die van Vavuniya heeft moeten verhuren omwille van de bedreigingen kan niet overtuigen (notities, p. 7-8). Zo kan niet worden ingezien waarom verzoeker de ene winkel zou sluiten, maar de andere dan gewoon bleef uitbaten zodat hij nog steeds over zijn inkomen kon beschikken. Verzoekers uitleg dat zijn belagers enkel naar Vavuniya kwamen wanneer hij daar aanwezig was (notities, p. 14) blijft een loutere bewering. Bovendien legt verzoeker enkel bewijs neer van de verhuur van zijn winkel in Vavuniya en niets over de sluiting van zijn winkel in Jaffna. Nog daargelaten het voorgelegde huurcontract op eenvoudige wijze zelf gefabriceerd kan worden, kan hieruit geenszins worden afgeleid dat verzoeker zijn winkel diende te verhuren omwille van zijn voorgehouden problemen. Voorts plaatste verzoeker onder meer in december 2017, januari, februari en maart 2018 verschillende foto's op Facebook waarop hij te zien is in zijn winkel in Vavuniya (zie Facebookberichten, toegevoegd aan het administratief dossier). Verzoeker ondergraaft hiermee de bewijswaarde van het huurcontract dat stelt dat de winkel sinds 1 december 2017 zou verhuurd zijn.

2.4.17. Verzoekers beweringen in verband met zijn laatste ontvoering zijn evenmin aannemelijk. Zo verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij vanuit zijn eigen huis ontvoerd werd en nadien terugkeerde naar dit huis (vragenlijst CGVS), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf dat hij ontvoerd werd vanaf "Vavuniya busstop" en nadien meteen naar Colombo doorreisde (notities, p. 14). Het is niet aannemelijk dat verzoeker onverzoenbare verklaringen aflegt over feiten waarbij hijzelf geheel andere handelingen diende te stellen. De vaststelling dat verzoeker dit niet herinnert kan slechts de onwaarachtigheid ervan aantonen. Bovendien zijn verzoekers verklaringen betreffende zijn ontsnapping volstrekt ongeloofwaardig en komen ze verzonnen voor. Zo lieten verzoekers ontvoerders hem achter in een hut, niet vastgebonden en met al zijn bezittingen binnen handbereik (notities, p. 8, p. 13). Ook had verzoeker het geluk dat hij naar een weg liep waar niet enkel een bushalte was maar ook meteen een bus aankwam en bovendien reed deze bus meteen rechtstreeks naar Colombo (notities, p. 13). Deze aaneenschakeling van toevalligheden kan niet overtuigen. Dit klemt te meer nu kan worden vastgesteld dat verzoeker bij aanvang van het interview niet eens melding maakte van enig verblijf in Colombo. Integendeel verklaarde initieel dat hij nooit elders verbleef dan in Katkuli en Mulaithivu, zelfs niet voor een paar nachten (notities, p. 3-4). Hij wijzigde deze verklaringen aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud en gaf aan dat hij twee maanden in Colombo zou hebben geleefd (notities, p. 13). Dergelijke terugkerende wijzigende verklaringen tonen aan dat verzoeker een verhaal vertelt dat hij meent telkens te moeten aanpassen waar het niet kan overtuigen.

2.4.18. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat verweerder zich geheel vastpint op bijkomstigheden, waaronder de reisweg van verzoeker en zijn job in Sri Lanka, blijkt hij een onzorgvuldige lezing te maken van de bestreden beslissing. Immers de Raad merkt op dat uit het geheel van bovenstaande vaststellingen - die verder reiken dan enkel de beoordeling van verzoekers reisweg en zijn job in Sri Lanka - blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn vader en broers zouden hebben samengewerkt met de LTTE, laat staan dat verzoeker zou worden afgeperst en bedreigd omwille van hun LTTE-verleden. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing als geheel moet gelezen worden en niet als afzonderlijke zinnen.

2.4.19. De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenvermelde vaststellingen niet doen wijzigen. Verzoekers identiteitskaart, de identiteitskaart van zijn moeder, zijn geboortakte en familieboekje betreffen immers informatie met betrekking tot verzoekers identiteit en herkomst uit Sri Lanka, wat niet betwijfeld wordt. De documenten van verzoekers broer in Frankrijk bewijzen zijn verblijf aldaar, wat evenmin een punt van het geding is. De brief van L.I. is geen officieel document en betreft hoe dan ook een weergave van verzoekers verklaringen zonder dat deze op eender welke wijze worden aangetoond of onderbouwd. De documenten van de Human Rights Commission, de oproepingsbrief van de politie en het huurcontract werden reeds hierboven besproken.

2.4.20. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar passages uit verschillende rapporten en een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van verzoeker aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Zoals hoger gesteld kan verzoeker niet aantonen dat hij of zijn familie ooit in de negatieve aandacht heeft gestaan van zijn overheden. Verzoeker kon handel drijven en dit zelfs in meerdere steden. Hij is ook legaal vertrokken uit zijn land en heeft hierbij een paspoort verkregen van zijn overheden.

2.4.21. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus “*Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka*” van 29 mei 2018), alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Hier dient aan worden toegevoegd dat er geen geloof gehecht kan worden aan de samenwerking tussen uw broers, vader en de LTTE en u stelde eveneens dat u verder geen andere familieleden heeft met banden met de LTTE (CGVS p.7).”*. Ter zitting worden geen andere elementen aangebracht.

2.4.22. De verwijzing naar EHRM 26 januari 2017, “*X/Zwitserland*”, is louter theoretisch nu deze zaak een fundamenteel andere zaak betreft, niet in het minst omdat het verzoek om internationale bescherming ten gronde werd onderzocht waarbij vastgesteld werd dat verzoeker geen banden heeft met de LTTE.

2.4.23. Verzoeker voert een schending aan van artikel 10.3 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers verzoek om internationale bescherming wel degelijk deugdelijk werd onderzocht. Ook wat betreft de aangevoerde schending van artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), licht verzoeker niet toe waarom hij aanvoert dat artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn geschonden zou zijn nu zijn verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvond en daarbij rekening werd gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker *“teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen”*. Dit is immers *in casu* het geval.

2.4.24. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS en het formuleren van bonte beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.25. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK